

de valgte Distriktsforstandere, der paa et forberedende Møde afgør Fordelingen af det til Reparering bestemte Pengebeløb af Kolonikassens aarlige Overskud, og i denne Fordeling kan der kun foretages Forandring, naar det enstemmigt besluttes af de øvrige Forstanderskabsmedlemmer og bifaldes af Inspektøren (jfr. Forstanderskabs-Bestemmelserne i §§ 11 og 12).

Efter det her foreliggende Lovforslag ville de indfødte Kommuneraadsmedlemmer saaledes i denne Henseende komme til at beskæftige sig med de samme Forretninger, som hidtil delvis have været overladte de indfødte Distriktsforstandere, nemlig Udgivelsen af Understøttelser og af Fattighjælp samt Reparering af det aarlige Overskud mellem Kommunens Erhververe, og der vil yderligere i de kommende Bestemmelser blive givet nærmere og mere bestemte Regler herfor end i de hidtidige foreløbige Bestemmelser af 31. Januar 1872.

Med Hensyn til de øvrige kommunale Anliggender og Ordenens Opretholdelse og Fastsættelsen af Vedtægter føler man sig overbevist om, at de indfødte fuldt ud ere i Stand til at kunne paatage sig disse Opgaver, til hvis tilfredsstillende Løsning de kunne gøre Regning paa Inspektørens Vejledning og Støtte, ogsaa hvor det gælder om at haandhæve Vedtægterne.

Forslaget tilsigter imidlertid yderligere at skabe Mulighed for en Samvirken mellem Repræsentanter for forskellige Dele af Landet. Det har med den nuværende Ordning af de kommunale Forhold i Grønland ikke kunnet undgaas, at ikke alene ensartede kommunale Sager have faaet højst forskellig Behandling i de enkelte Forstanderskaber, men ogsaa saadanne vigtigere Anliggender, som i høj Grad maatte siges at have Betydning for det grønlandske Samfund, ere ofte blevne behandlede paa en saa uensartet Maade af de forskellige Forstanderskaber, at Myndighederne have været vanskeligt stillede, naar de skulde tage Standpunkt til det foreliggende Spørgsmaal.

For at råde Bod paa disse uheldige Forhold og oparbejde Samfundsfølelsen hos Grønlanderne har man i nærværende Lovforslag indsat et nyt Led i Styrelsen af det grønlandske Samfunds Anliggender, nemlig Landsraadene, af hvilke der foreslaas oprettet et eller flere for hver Landsdel, til Drøftelse af Fællesanliggender for hele Landomraadet.

Som det vil fremgaa af Lovforslaget, skal vedkommende Landsraadsmedlem høre til den grønlandske Befolkning og opfylde

Betingelserne for at være Medlem af Kommuneraadet, og her er det europæiske Element saaledes udelukket fra Deltagelse i Landsraadmøderne, bortset fra Statens Repræsentant, Inspektøren, der vel er Formand for Landsraadet, men ikke deltager i Afstemningen. Man haaber ved denne Foranstaltning at kunne faa de indfødtes virkelige Mening om deres egne Anliggender at vide, idet de paa disse Møder ikke komme under mulig Paavirkning af Europæerne, for hvis Autoritet de i mange Tilfælde bøje sig og derved ofte skjule deres egen Mening om det foreliggende Spørgsmaal. Det er Regeringens Opfattelse, at man ad denne Vej paa bedste Maade kan faa fremmelige Grønlanderers Medvirkning til at gennemføre Foranstaltninger af forskellig Art, som kan antages at ville virke til Gavn for det grønlandske Samfund.

Man har endvidere foreslaaet at tilstaa Landsraadet Medvirkning ved Anvendelsen af Fælleskassens Midler, ligesom Landsraadet skal kunne gøre Indstilling angaaende Foretagelse af Foranstaltninger for Grønlands Fællesfonds Regning, ved hvilke Foranstaltninger man yderligere haaber at kunne udvikle de indfødtes Interesse for deres fælles Anliggender.

Efter de Forhandlinger, der i Sommer af Indenrigsministeren førtes med Repræsentanter for den største Del af de grønlandske Distriktsforstandere under en Embedsrejse i Grønland, kan det forventes, at Befolkningen med Tilfredshed vil hilse disse Bestemmelser Gennemførelse og ogsaa vil have fuld Forstaaelse af det rigtige i deres gradvise Indførelse.

Lovforslagets andet Hovedformaal tilsigter en Omordning af det hidtidige kgl. grønlandske Handels Direktorat, saaledes at hele den stadig voksende administrative Virksomhed henlægges under en administrerende Direktør for Grønland, medens den udelukkende handelsmæssige Del efterhaanden udskilles under en særlig merkantil Leder.

Naar de forskellige ovenfor nævnte Overvejelser ikke i Aarenes Løb har hidført nogen Sondring mellem den administrative Virksomhed og Handelen ligger det selvfølgelig i, at man ikke har anset de Fordele, der mulig kunde opnaas derved for tilstrækkelig betydelige i Forhold til de Mangler, der antoges at ville følge med en saadan Sondring.

Det maa i saa Henseende navnlig tages i Betragtning, dels at de administrative Op-